

op til de krav, der stilles. Jeg mener, at det her er en fælles opgave, og det, det må dreje sig om i FN i september, er, at vi kommer og er med til at piske de andre på plads. Der er masser, der ikke lever op til det, de skal, og det er egentlig det, vi peger på, så hykleri er det ikke.

Formanden:

Tak til hr. Søren Espersen. Den næste ordfører er fru Pia Christmas-Møller.

Pia Christmas-Møller (KF):

Jeg vil gerne indlede med at takke udviklingsministeren for hendes klare tale og tydelige markeringer af regeringens udviklingsmæssige prioriteringer og mål forud for statuskonferencen til september.

Der skal sættes på at få fastslået eget ansvar som udgangspunkt for nationale udviklingsstrategier og gensidigt forpligtende aftaler, som indebærer, at landene i handling lever op til løfterne i ord.

De rige lande skal bidrage med mere, og WTO-forhandlingerne skal afsluttes med et udviklingsvenligt resultat, helst inden udgangen af 2006.

Der skal fokuseres særligt på at få udviklingen i Afrika op på et fornuftigt spor. Det kræver ikke mindst her, at der lægges vægt på befolkningspolitik, seksuelle og reproduktive rettigheder, kvindernes stilling, ligestilling mellem mænd og kvinder, adgangen til relevante sundhedsydelse og uddannelse.

Vi noterer med tilfredshed den vægt, ministeren lagde på miljøindsatsen, herunder implementering af Kyotoprotokollen.

I Det Konservative Folkeparti er vi ikke i tvivl om udfordringens omfang, og at resultatet af septembertopmødet kan få afgørende indflydelse på mulighederne for at nå 2015-målene. Ikke mindst udviklingen og væksten i store lande som Indien og Kina giver grobund for troen på, at flere af målene er inden for rækkevidde.

Men der er et stort men, simpelt hen fordi denne udvikling går stort set helt uden om det afrikanske kontinent, som halter ulykkeligt bagefter på en række områder. Det er derfor indlysende, som det da også er fremgået af denne debat, at der skal fokuseres særligt på at få udviklingen i Afrika op på rette spor.

Flere og flere lande bliver demokratiske, den udvikling skal understøttes, ligesom det internationale samfund også på dette kontinent må

bidrage til både at skabe og bevare fred; forebyggelse af konflikter og krige må opprioriteres.

Vi er meget tilfredse med, at regeringen har formuleret en særlig afrikastrategi som grundlag for at give indsatsen her særlig prioritet.

Da spredningen af hiv/aids uden sammenligning er den største enkeltstående trussel og dræberkilde, er det efter konservativ opfattelse hævet over al tvivl, at en fokusering på seksuel og reproduktiv sundhed og ditto rettigheder sammen med en sikring af adgangen til relevante sundhedsydelse skal have topprioritet.

28 millioner mennesker syd for Sahara er i dag smittet. Bag dette enorme tal gemmer sig millioner af skæbner, unge, som er ladet i stikken uden behandling og uden fremtidsperspektiv. Hver og en rummer så vel håb som håbløshed, hver og en har familie og venner, som rummer håb og håbløshed. At håbløsheden kan vendes til håb, og at håbet kan blive til en stærk tro på fremtiden, fordi man høster erfaring, der giver viden om, at ting kan ændres, har vi set i Uganda. Det kræver en målrettet indsats fra landene selv, og så kræver det en stærk håndsrækning fra det internationale samfund.

Kl. 16.25

Netop dette med landenes egen indsats er helt afgørende. FN's generalsekretær fremhæver i sin rapport forud for topmødet betydningen af, at udviklingslandene tager ansvar for egen udvikling. Vi kunne ikke være mere enige.

Hvis ikke landene selv mobiliserer egne kræfter, kan opgaven simpelt hen ikke lykkes. Nationale udviklingsstrategier og gode rammevilkår for erhvervsaktiviteter og investeringer må der til. Og så skal kampen mod korruption, bestikkelse og betændt og uduelig regeringsførelse gøres til en national kamp i de enkelte lande.

Det enkelte lands ansvar og gensidigt forpligtende aftaler skal – set med konservative øjne – være nøgleordene i udviklingssamarbejdet mellem rige og fattige lande. De rige lande skal leve op til målet om, at 0,7 pct. af BNI skal gå til udviklingsbistand. Vi yder i Danmark mere og har derfor en position, hvorfra vi kan være med til at presse de mange lande i den rige verden, som halter bagefter. Vi skal fra dansk side gøre, hvad vi kan for at presse på.

Det skal vi også for at understøtte Kofi Annans bestræbelser på at revitalisere FN. Vi støtter helhjertet generalsekretærens anbefalinger og hans pres for at nå målene. Et godt skridt i den rigtige retning er det, at EU netop er nået til enighed om, at EU samlet skal nå op på 0,56 pct.